

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. III.

HOC genus revelationum de rebus futuris fuit alterum, quod omnes admirabantur, & quo magnum faciebat fructum: cuius etiam sunt multa & præclara exempla, quæ in varijs partibus euenerunt. *Primum* fuit Abulæ, cum quadam sua pœnitente, quæ valde anxia ob fui viri absentiam, (qui etiam erat eidem Patri valde piè addictus) de quo diu nihil scire potuisset, accessit, vt Sancto suo Confessario calamitatem suam aperiens, consolationem ab eo acciperet. Ipse audiens eam, & flentem videns, incepit & ipse tenerè cum illa flere: donec attendens, quid faceret, dixit: quam ego consolationem adfero flens cum flente sed cessemus à fletu, benè enim res habebit: nam vir tuus absque dubio hac septimana reuertetur. Et ita est factum: vxor quæ viro retulit, P. Balthassarem id futurum prædixisse: quo illa valde fuit excitata ad magis feruendum Deo, gratias ei agens, quòd talem Confessarium esset sortita. Simile quid euenit eidem viro qui Patri cuidam Societatis (cui post P. Balthassaris ex Abula discessum confitebatur) dixit: ô quam Sanctus vir, Pater ille erat! & quam eius verba cor inflammabant. Semel (inquit) valde desolatus ad eum accessi, eò quòd meo iudicio Socrus mea iam obiisset, & quærebam, qui illam sepeliret: ego verò ingenti dolore afficiebar, quòd illa res quasdam magni momenti ante mortem non declarasset. Pater afflictum consolans dixit: illam necdum obiisse; & superesse adhuc

adhuc tempus, ut res illas declararet, & ita fuit nam verbis illis ego animatus, redij domum, & adhuc viventem inueni: declarauit illa quod ego optabam, & statim quasi vna auicula obiit. Haerulerunt duo hic afflicti coniuges, ad quorum consolationem reuelauit Deus sancto eorum Confessario, quod in eorum tribulatione esset illis subsidium & leuamen.

QUIDDAM aliud non minus stupendum retulit de se ipso, quidam Societatis Pater, fide omnino dignus, qui dum valde affligeretur, quod se videret iam prouectæ ætatis, sine illis tamen debitis ad proximos iuxta nostrum Institutum iuuandos, sæpius hanc difficultatem & tentationem cum P. Balthassare communicauit: qua nihilominus durante, & ipso non audente ulterius de eadem cum Patre loqui: occurrens tamen eidem quadam die in ipso Collegio, animo valde deiecto dixit ei: Pater, molestia hæc ac difficultas adhuc me vexat, cui P. Balthassar: existimas ne esse in Societate media ad salutem consequendam? quo respondente; esse: replicauit vir Sanctus: non solum saluaberis: sed multos etiam alios iuueris, ut saluentur, & viues in Societate contentus, quo auditoprofus euauit illa tentatio, & verum fuit, quod seruus hic Dei in eius nomine illi dixit. Nam idem Pater fuit postea insignis operarius in Collegio nostro Salmaticensi: in quo, Rectore eodem Patre Balthassare, acciderunt similes alij casus, quos suis locis reddemus.

* *
*